

Sigurd Malm, Göteborg

Publicerat 2010-12-14

Den 24 september 2010 somnade Sigurd Malm stilla in, i den fasta förtröstan på Jesus Kristus som hade burit honom hela hans liv. Trots att han de senare åren inte var aktiv frälsningssoldat, stod han och makan Iris kvar som soldater vid Hisingskåren i Göteborg. Att detta inte bara var en formalitet visar hans enda önskan inför begravningen: att det skulle spelas armémusik av blåsare.

I sista stunden ordnades detta, bland annat med god hjälp av Lars-Olof Henning, och vi fick inleda gudstjänsten med "O gränslösa frälsning" till hornmusik. Om pappa kunde höra detta från sin himmel måste han ha blivit varm i hjärteroten.

74 år gammal gjorde han en kortfattad beskrivning av sin uppväxt i Jönköping och skrev bland annat:

"Att Frälsningsarmén spelat en stor roll i mitt liv är ingen tvekan. Främst för att det var här som min gudstro formades. Att sedan tidiga ungdomsår ha fått lyssna till många goda gudsmän har satt outplånliga spår. Att höra Frihetskören vittna med Berggren och Berg i spetsen, inte en utan flera gånger i ett och samma möte, kunde i sig vara en upplevelse. Som 8-10-åring missade man sällan att följa hornmusikkåren som sommartid spelade på olika gårdar. Att få göra tjänst som nothållare var toppen, det kunde även inbringa en och annan tioöring.

1943 invigdes jag till "stor soldat", vid 16 års ålder. Det var en stor dag när jag senare erbjöds spela med i "stora" musikkåren. Jag minns också väl när jag som liten krabat i tioårsåldern tillsammans med sex, sju likasinnade ynglingar tilldelades blåsinstrument. Den som var stor och kraftig fick en bastuba och så vidare. Jag fick ett euphonium och lyckan var närmast total. Jag åkte spårvagn hem men sista delen av vägsträckan gick genom Ida skolpark och jag sjöng 'Gud är god, Gud är god. Låt oss förena oss i sång ty Gud är god.'

En period i Frälsningsarméns historia är den i slutet av 30-talet och början av 40-talet då den stora lokalen vid Fisktorget inte rymde alla som ville in på kvällsmötena. Långa köer var det utanför när Frank Mangs och Lapp-Lisa medverkade. Vilken atmosfär för en 12-13-åring att växa upp i! I vilken utsträckning har dessa och liknande tillfällen påverkat mig?"

Under en tid var Sigurd vice musikmästare i Jönköping tills familjen 1961 flyttade till Göteborg, och anslöt sig till dåvarande femte kåren i Nordstan. Sedermera revs dessa kvarter för att ge plats till ett köptempel med samma namn, och kåren flyttade till Kvilletorget och bytte namn till Hisingskåren. Där var Sigurd musikanter under många år, trogen kornetten som förblev hans instrument. I slutet av 70-talet övergick han till Frölunda Brass, som var knutet till Frölunda Pingstförsamling, vilken låg närmare bostaden i Åkered. Där medverkade Sigurd ända till 75-årsåldern, och spelade bland annat på en skivinspelning med Frölunda Brass, 70 år gammal.

Hela sitt liv var Sigurd Malm en varm beundrare av brassmusiken. Som förebild för mig och min bror Robert har han framför allt gestaltat ett trovärdigt kristet liv, och gav oss båda viktiga impulser till aktivt musikintresse. Vi tackar Gud för allt vad pappa gav oss.

Magnus Malm